

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan, Elena Cobzac,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Dragomir Aliona în numele inculpatului Pavlîcev Dmitrii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

*Pavlîcev Dmitrii Xxxxx, născut la
xxxxx, originar și domiciliat în mun.
Xxxxx, str. xxxxx, xx, ap. xx.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 29.07.2014 - până la 25.11.2016

instanța de apel:

de la 21.02.2017 - până la 08.06.2017

instanța de recurs ordinar:

de la 16.05.2018 – până la 30.10.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2016, Pavlîcev Dmitrii a fost recunoscut vinovat și condamnat, după cum urmează:

- în baza art. 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de gestionarea bunurilor materiale și financiare pe un termen de 3 ani;

- în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de gestionarea bunurilor materiale și financiare pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Pavlîcev Dmitrii i-a fost stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de gestionarea bunurilor materiale și financiare pe un termen de 4 ani.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin adăugarea parțială la pedeapsa stabilită a pedepsei aplicate și neexecutate prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 25 iulie 2014, lui Pavlîcev Dmitrii i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 11 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de gestionarea bunurilor materiale și financiare pe un termen de 4 ani.

S-a dispus admiterea acțiunilor civile înaintate în cauză, cu încasarea de la Pavlîcev Dmitrii, în beneficiul SRL „Somad-Agro” a sumei de 59158 lei cu titlu de prejudiciu material și în beneficiul lui Cozoroz Valeri a sumei de 41600 lei cu titlu de prejudiciu material.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Pavlîcev Dmitrii, activând în calitate de administrator al SRL „Pavnatcom”, fiind persoană cu funcție de răspundere materială, acționând intenționat, urmărind premeditat scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, încredințate în administrare, în perioada 11.01.2013 – 28.02.2013, ilicit a înstrăinat 5378 borcane cu pastă de tomate cu volumul de 0,720 gr fiecare, evaluate la prețul de 13,2 lei fiecare, care au fost recepționate spre păstrare de la SC „Somad-Agro” SRL și depozitate la depozitul SRL „Pavnatcom” din mun. Xxxxx, str. Xxxxx, iar banii încasați din realizarea producției recepționate spre păstrare, ilicit i-a însușit, cauzând astfel părții vătămate SC „Somad-Agro” SRL un prejudiciu material în sumă totală de 70989,6 lei.

Tot el, în prima jumătate a lunii mai a anului 2013, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane, deținând funcția de administrator al SRL „Pavnatcom”, în urma unei înțelegeri verbale cu cet. Cozoroz Valeri, sub pretextul de a-i comercializa ultimului 60 de saci cu zahăr a câte 50 kg fiecare, promițându-i că de îndată ce va primi banii o să-i livreze marfa solicitată, prin abuz de încredere și înșelăciune, a însușit de la partea vătămată Cozoroz Valeri mijloace bănești în sumă de 41600 lei, astfel cauzându-i un prejudiciu material în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă achitarea sa. În motivarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele:

- pe episodul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, prima instanță eronat a constatat săvârșirea infracțiunii, or însăși partea vătămată, în ședința de judecată, a recunoscut că nu a avut loc o careva escrocherie în privința sa, plângerea a scris-o din motiv că nu-l putea găsi pe inculpat, ulterior aflând că acesta se află în detenție, astfel neavând posibilitate de a comunica cu el. Suplimentar, partea vătămată a relatat că a semnat procesul-verbal privind audierea sa, necitindu-l, deși acesta conține informații false. În contextul dat, partea vătămată a declarat că nu-l consideră pe inculpat ca fiind un escroc și nu dorește ca acesta să fie privat de libertate, or relațiile dintre ei constituie raporturi juridice civile;

- nu recunoaște datoria și nu are posibilitate de a-și executa obligațiile contractuale, reieșind din faptul că se află în detenție;

- nu a fost audiat un martor important al părții acuzării, pe nume Boris, nu a fost efectuată descifrarea apelurilor sale telefonice;

- martorul părții acuzării, Stratan I., a recunoscut că a transmis banii pentru pasta de tomate reprezentantului SC „Somad-Agro” SRL, Orehov N., acțiune contrară clauzelor din contractele privind răspunderea materială pentru depozitarea mărfurilor;

- declarațiile martorului Cosîțev M. au fost lăsate fără o apreciere corespunzătoare, din motiv că ultima activa neoficial la întreprinderea unde lucra inculpatul;

- contractul privind răspunderea materială pentru depozitarea mărfurilor este ilegal, deoarece a fost semnat între reprezentantul SC „Somad-Agro” SRL, Orehov N. și martorul Stratan I. într-un mod formal, cu scopul de a-l prezenta exponenților autorităților de stat în cazul unui control.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, pronunțată integral la 22 iunie 2017, apelul declarat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că prima instanță, la rândul său, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept în cauză și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunile imputate lui, împrejurările cauzei fiind constatate din totalitatea de probe, care au fost apreciate în deplină corespundere cu rigorile prevăzute de art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor reciproce.

Referindu-se la episodul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, instanța de apel a considerat că declarațiile

părții vătămate și ale martorilor corespund adevărului, or sunt consecutive și coroborează atât reciproc, cât și cu alte probe administrate în cauză, conținutul cărora a fost expus în decizia adoptată (p. 29, f.d. 127-129, vol. III). Instanța de apel a considerat că declarațiile inculpatului prezintă relevanță în raport cu infracțiunea nominalizată, or acesta a relatat că s-a aflat în imposibilitate de a-și executa obligațiile față de partea vătămată din momentul reținerii sale.

Referindu-se la episodul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, instanța de apel a considerat că și în partea dată vinovăția inculpatului a fost demonstrată prin declarațiile părții vătămate, ale martorilor, precum și prin alte probe, conținutul cărora a fost expus în decizia adoptată (pct. 36, f.d. 132, vol. III).

Apreciind declarațiile părții vătămate și ale martorilor în corespundere cu criteriile legale prevăzute la art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că inculpatul, de fapt, își recunoaște vina pe capătul dat de învinuire, însă alegațiile sale privind existența unor raporturi civile în cauză urmau a fi apreciate critic, or însăși fictivitatea invocată de inculpat privind contractul de răspundere materială pentru depozitarea bunurilor indică asupra săvârșirii infracțiunii în cauză. Sub acest aspect, instanța de apel a considerat că declarațiile inculpatului sunt date cu scopul eschivării de la răspunderea penală.

În contextul aprecierii corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, infracțiune în baza căreia Pavlîcev Dmitrii a fost învinuit, instanța de apel a considerat justă recalificarea faptei în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, efectuată de către prima instanță. În acest sens, instanța de apel a constatat că prejudiciul cauzat în sumă de 70989,6 lei, raportat la prevederile art. 126 Cod penal, Hotărârea Guvernului RM nr. 951 din 20.12.2012 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2013 și momentul comiterii infracțiunii (în perioada 11.01.2013 – 28.02.2013), nu constituie proporții mari, ci daune în proporții considerabile.

În urma constatărilor efectuate, instanța de apel a statuat că inculpatul, prin intermediul înșelăciunii și abuzului de încredere, a obținut o sumă de bani de la partea vătămată Cozoroz Valeri, promițându-i în schimb comercializarea unor saci de zahăr, circumstanță care a fost percepută drept credibilă și realizabilă de către ultima, care i-a transmis suma de bani inculpatului, însă nu a primit bunurile promise. Chestiunile

nominalizate, în opinia instanței de apel, în ansamblu confirmau întrunirea elementelor infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a constatat că Orehov Nicolai i-a transmis inculpatului o anumită marfă spre păstrare, fapt confirmat prin contractul nr. 42 din 10.01.2013 și factura fiscală din 11.01.2013 (f.d. 1-12, vol. I), însă marfa respectivă a fost vândută de către inculpat, astfel atât marfa, cât și banii dobândiți în urma comercializării acesteia nu au fost restituiți părții vătămate. În acest context, instanța de apel a apreciat critic referința inculpatului la materialele dosarului, și anume constatarea organului de urmărire penală că în cauză persistă relații de ordin civil, or prin încheierea din 25.07.2013, ofițerul de urmărire penală a propus încetarea examinării materialului, iar ulterior propunerea nominalizată nu a fost aprobată.

Suplimentar, instanța de apel a ținut să aprecieze critic declarațiile martorului Cosîțev M., audiată la solicitarea inculpatului, or aceasta nu era angajată oficial la întreprinderea unde activa inculpatul, respectiv nu avea dreptul de a realiza activități cu caracter financiar, cu atât mai mult că a invocat transmiterea sumei de bani unei persoane, în privința căreia îi cunoaște doar numele, în baza unei recipise care a fost ulterior pierdută.

Instanța de apel a ținut să respingă și acele argumente ale inculpatului, prin care se susținea că declarațiile persoanelor audiate nu corespund adevărului, fiind dobândite prin admiterea unor erori procesuale, or la materialele cauzei nu au fost administrate probe care să demonstreze că partea apărării ar fi contestat acțiunile sau inacțiunile organului de urmărire penală în ordinea prevăzută de legislația procesual-penală.

În prezența constatărilor efectuate, instanța de apel a conchis că prima instanță, la rândul său, just a statuat că în acțiunile inculpatului se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (2) lit. c), d), 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal vinovăția acestuia fiind pe deplin demonstrată, iar drept consecință, apelul declarat urmând a fi respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Dragomir Aliona în numele inculpatului, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, și anume că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, din motiv că în acțiunile sale lipsesc elementele componentelor de infracțiune.

În motivarea cererii depuse, recurentul invocă motive identice celor expuse în apel, și anume că inculpatul a relatat că nu a avut loc o careva

escrocherie, iar partea vătămată a indicat că a scris plângerea din motiv că nu-l putea găsi pe inculpat, ulterior aflând că acesta se află în detenție, astfel neavând posibilitate de a comunica cu el. Suplimentar, partea vătămată a declarat că nu-l consideră pe inculpat ca fiind un escroc și nu dorește ca acesta să fie privat de libertate. Totodată, nu a fost audiat un martor important al părții acuzării, pe nume Boris, declarațiile martorului Stratan I. nu au fost apreciate în mod corespunzător, deși acesta a recunoscut că a transmis banii pentru pasta de tomate reprezentantului SC „Somad-Agro” SRL, Orehov N., iar martorul Cosîțev M. a declarat că a transmis banii în baza unei recipise, însă nu cunoaște unde aceasta se află.

6. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat. În motivarea solicitării expuse, procurorul menționează că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor acestuia, în strictă conformitate cu prevederile legii, prin prisma cumulului de probe administrat în cauză, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, totodată pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de apărătorul inculpatului.

În acest context, procurorul consideră că instanța de apel nu a comis careva erori de drept, iar hotărârea atacată conține motivele legale pe care se întemeiază soluția adoptată.

7. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2 lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să îl admită, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Colegiul penal lărgit constată că recurentul a invocat argumente prin care implică o critică asupra declarațiilor martorilor, puse de către instanța de apel la baza condamnării inculpatului, critică care în opinia sa este justificată și impune necesitatea casării deciziei atacate. În contextul dat, Colegiul penal reține că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. În acest sens, este necesar de a menționa că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de

procedură penală, instanța de recurs examinează cauza *numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înlăptuiește de către instanța de recurs. În contextul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Suplimentar celor menționate, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a motivat pe deplin soluția adoptată în privința vinovăției inculpatului, prin statuările expuse la pct. 4.1. al prezentei decizii. În particular, referindu-se la episodul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, instanța de apel just a considerat că declarațiile părții vătămate și ale martorilor corespund adevărului, or sunt consecutive și coroborează atât reciproc, cât și cu alte probe administrate în cauză, conținutul cărora a fost expus în decizia adoptată (p. 29, f.d. 127-129, vol. III), iar declarațiile inculpatului prezintă relevanță în raport cu infracțiunea nominalizată, or acesta a relatat că s-a aflat în imposibilitate de a-și executa obligațiile față de partea vătămată din momentul reținerii sale.

Totodată, referindu-se la episodul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, instanța de apel just a considerat că și în partea dată vinovăția inculpatului a fost demonstrată prin declarațiile părții vătămate, ale martorilor, precum și prin alte probe, conținutul cărora a fost expus în decizia adoptată (pct. 36, f.d. 132, vol. III), or apreciind declarațiile părții vătămate și ale martorilor în corespundere cu criteriile legale prevăzute la art. 101 Cod de procedură penală, s-a stabilit că inculpatul, de fapt, își recunoaște vina pe capătul dat de învinuire, însă alegațiile sale privind existența unor raporturi civile în cauză urmau a fi apreciate critic, or însăși fictivitatea invocată de inculpat privind contractul de răspundere materială pentru depozitarea bunurilor indică asupra săvârșirii infracțiunii în cauză. Sub acest aspect, instanța de apel corect a considerat că declarațiile inculpatului sunt date cu scopul eschivării de la răspunderea penală.

Suplimentar, instanța de apel just a ținut să aprecieze critic declarațiile martorului Cosîțev M., audiată la solicitarea inculpatului, or aceasta nu era angajată oficial la întreprinderea unde activa inculpatul, respectiv nu avea dreptul de a realiza activități cu caracter financiar, cu atât mai mult că a invocat transmiterea sumei de bani unei persoane, în privința căreia îi cunoaște doar numele, în baza unei recipise care a fost ulterior pierdută. Totodată, instanța de apel justificat a respins și acele argumente ale inculpatului, prin care se susținea că declarațiile persoanelor audiate nu corespund adevărului, fiind dobândite prin admiterea unor erori procesuale, or la materialele cauzei nu au fost administrate probe care să demonstreze că partea apărării ar fi contestat acțiunile sau inacțiunile organului de urmărire penală în ordinea prevăzută de legislația procesual-penală.

Colegiul penal lărgit apreciază corectitudinea reîncadrării acțiunilor inculpatului din prevederile art. 191 alin. (4) Cod penal în cele de la art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiind just stabilit că prejudiciul cauzat în sumă de 70989,6 lei, raportat la prevederile art. 126 Cod penal, Hotărârea Guvernului RM nr. 951 din 20.12.2012 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2013 și momentul comiterii infracțiunii (în perioada 11.01.2013 – 28.02.2013), nu constituie proporții mari, ci daune în proporții considerabile.

Prin Legea pentru modificarea unor acte legislative, nr. 179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018, în dispoziția alin. (2) al art. 190 Cod penal, litera „c” – indicele calificativ „cu cauzare de daune considerabile” a fost exclus. Prin același act normativ, în dispoziția alin. (1) al art. 191 Cod penal, textul *„însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului”* a fost substituit cu textul *„însușirea, dispunerea sau folosirea ilegală a bunurilor altei sau ale altor persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop ori refuzul de a le restitui, care a produs daune considerabile”*.

În legătură cu modificările legislative operate prin Legea nr.179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018, în conținutul art. 190 alin. (2) și art. 191 alin. (2) Cod penal, Colegiul penal lărgit consideră necesar de a interveni în soluțiile adoptate de către instanțele de fond și apel, pe ambele capete de învinuire, în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului și stabilirii pedepsei, ținând cont de prevederile art.10 alin. (1) Cod penal, care prevede că: *„Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor*

care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale”.

Colegiul penal lărgit reține că, potrivit dispozițiilor art. 190, 191 Cod penal în redacția nouă, faptele imputate, nu au fost decriminalizate, fiind concretizate acțiunile și consecințele prejudiciabile prin care se confirmă infracțiunea de escrocherie și delapidare a averii străine.

La caz, având în vedere faptul că, aceste modificări ameliorează situația inculpatului, a cărui vinovăție a fost just stabilită de către instanța de apel, Colegiul penal lărgit va admite recursul ordinar declarat de către apărătorul inculpatului, cu casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel în partea condamnării lui Pavlîcev Dmitrii în baza art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea dată. Luând în considerație constatările primei instanțe privind individualizarea pedepsei stabilite inculpatului, justificat reținute de către instanța de apel și din considerentul pronunțării unei noi hotărâri în prezenta procedură, Pavlîcev Dmitrii se consideră condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal (red. 26.07.2018) la închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a deține anumite funcții și de a desfășura o anumită activitate ce ține de gestionarea bunurilor financiare pe un termen de 3 (trei) ani, iar în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal (red. 26.07.2018) la închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a deține anumite funcții și de a desfășura o anumită activitate ce ține de gestionarea bunurilor financiare pe un termen de 3 (trei) ani.

Totodată, luând în considerație corectitudinea individualizării pedepselor stabilite de către prima instanță privind fiecare episod de învinuire, menținute în apel și prin prezenta decizie, apreciind modificările legislative favorabile inculpatului, care condiționează excluderea unui semn calificativ din calificarea dată, Colegiul penal lărgit se va implica și în partea stabilirii pedepsei definitive lui Pavlîcev Dmitrii în baza art. 84 alin. (1) și alin. (4) Cod penal, cu casarea parțială a hotărârilor judecătorești și în această parte și cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Pavlîcev Dmitrii, în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor stabilite prin prezenta decizie, i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, cu privarea de dreptul de a deține anumite funcții și de a desfășura o anumită activitate ce ține de gestionarea bunurilor financiare pe un termen de 4 (patru) ani, iar temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin

adăugarea parțială la pedeapsa stabilită prin prezenta decizie a pedepsei aplicate și neexecutate prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 25 iulie 2014, lui Pavlîcev Dmitrii i se stabilește pedeapsa definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 10 (zece) ani și 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a deține anumite funcții și de a desfășura o anumită activitate ce ține de gestionarea bunurilor financiare pe un termen de 4 (patru) ani.

8. În conformitate cu art. art. 338, 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Dragomir Aliona în numele inculpatului Pavlîcev Dmitrii, casează parțial sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, în partea condamnării lui *Pavlîcev Dmitrii Xxxxx* în baza art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal și în partea stabilirii pedepsei în temeiul art. 84 alin. (1) și alin. (4) Cod penal, rejudecă cauza în această parte și pronunță o nouă hotărâre, prin care:

Pavlîcev Dmitrii Xxxxx se consideră condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal (red. 26.07.2018), la închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a deține anumite funcții și de a desfășura o anumită activitate ce ține de gestionarea bunurilor financiare pe un termen de 3 (trei) ani.

Pavlîcev Dmitrii Xxxxx se consideră condamnat în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal (red. 26.07.2018), la închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a deține anumite funcții și de a desfășura o anumită activitate ce ține de gestionarea bunurilor financiare pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor stabilite prin prezenta decizie, lui *Pavlîcev Dmitrii Xxxxx* i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, cu privarea de dreptul de a deține anumite funcții și de a desfășura o anumită activitate ce ține de gestionarea bunurilor financiare pe un termen de 4 (patru) ani.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin adăugarea parțială la pedeapsa stabilită prin prezenta decizie a pedepsei aplicate și neexecutate prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 25 iulie 2014, lui

Pavlîcev Dmitrii Xxxxx i se stabilește pedeapsa definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 10 (zece) ani și 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a deține anumite funcții și de a desfășura o anumită activitate ce ține de gestionarea bunurilor financiare pe un termen de 4 (patru) ani.

Termenul executării pedepsei stabilite lui *Pavlîcev Dmitrii Xxxxx* urmează a fi calculat din momentul pronunțării prezentei decizii – 30 octombrie 2018, cu includerea în acest termen a perioadei aflării în stare de arest – de la 30 septembrie 2013 până la 25 noiembrie 2016.

În rest, se mențin dispozițiile hotărârilor judecătorești atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 decembrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac